

Dubbla verk om kroppsglädje

DANS

R. OSA & A Corpo Libero A Corpo Libero

Av och med: Sivlia Gribaudo
Musikarrangemang: Mauro
Florin

R.OSA

Koreograf: Silvia Gribaudo

På scen: Claudia Marsicano

Black box

Norrlandsoperan

Måste en kropp se ut på ett speciellt sätt för att vi skall få äran att njuta av den? Måste den vara smal och vältränad och i första hand vara ämnad för att beundras av andra? Eller får vi njuta och kravlöst glädjas åt våra kroppars möjligheter utan att de är "perfekta"? Och finns en exakt formel för vad hälsa,

lycka och välbefinnande är, i en verklighet då vi, vare sig vi är smala, tjocka, slappa eller vältränade inte tycks vara nöjda?

Detta är några av de frågor som föreställningen av den italienska koreografen Silvia Gribaudo väcker med de två verken som vi får se och delta i denna afton.

Gribaudo framför själv det första verket A Corpo Libero iförd en liten miniklänning alltför trång för hennes fryntliga men fullt normala kropp. Med små, små men betydelsebärande gester och uttryck gör hon oss varse sin förlägenhet och obekvämlighet. På ett humoristiskt sätt förmedlas dubbelheten till hennes egen kropp med ömsom kärlek och ursäkter, lite missnöje – men en väg mot försoning och njutning stakas ut och när Lou Reeds Passenger

drar igång har alla hämningar släppt.

Detta korta verk följs av huvudnumret som skall dansas av Claudia Marsicano som trots sin imponerande tunga kropp graciöst trippar in på scenen. Med en sällan skådad kroppskontroll (för de som inte sett TV serien "My Big fat fabolus life" vill säga), vighet och uttrycksfullhet guidar Marsicano oss igenom det som nästan blir som en workshop i kroppsglädje med budskapet: "Var stolt, njut av din kropp, uttryck dig, rör på den!"

Glädjehormonerna spritter igång rätt omgående och i salen infinner sig en tillåtande och förlösande känsla men under denna lurar också allvaret. Det nedslående i människans oförmåga att älska sig själv.

MARIT STRANDBERG

Claudia
Marsicano
i R.OSA.